

EERLIJKE LEUGENS

Toneelspel in 26 scenes

door

THOMAS VAN DEN BROEK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EERLIJKE LEUGENS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **THOMAS VAN DEN BROEK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Noot van de auteur:

"Eerlijke leugens" is een toneelspel dat het moet hebben van de sterke contrasten tussen de scènes. Iedere scène heeft zijn eigen karakter en bijdrage aan de plot. Ze zijn geïntroduceerd om de tijdsprongen mogelijk te maken. Zorg er in ieder geval voor dat de pauzes tussen de scènes niet te lang worden. Doof het licht tussen de scènes kort om aan te geven dat er een tijdsprong plaatsvindt.

Zorg dat uit de uitbeelding van de scènes blijkt dat er tussen de scènes tijdsprongen plaatsgevonden hebben. Let hierbij met name op de belichting van het decor en de tuin en de kleding van de spelers.

Vanaf deze plaats wil ik ook Bart en Marc bedanken voor hun op- en aanmerkingen op de eerste versies van dit stuk.

Ik wens de toneelverenigingen die dit stuk opvoeren veel succes tijdens de uitvoeringen en even belangrijk, een plezierige tijd tijdens de repetities.

TvdB

PERSONEN:

Geert van der Velden - een rijke industrieel met een eigen beursgenoteerd bedrijf: FieldWide Industries. Hij is tegen de zestig, weduwnaar, maar hij is na de dood van zijn vrouw hertrouwd met Joke. Hij is een goedaardige, emotioneel aangelegde man. Na een reeks van onaangename gebeurtenissen wil hij zich voorbereiden op een rustige terugtrekking.

Joke - de tweede vrouw van Geert van tegen de vijftig. Ze is afkomstig uit een ondernemersfamilie. Als tweede vrouw van Geert wil ze laten zien dat ze het ondernemen ook zonder haar familie kan. Het is een ruwe vrouw die geen tegenspraak duldt en aanzienlijk harder is ingesteld dan Geert en zijn zoons. Ze stelt zich op boven iedereen en spreekt iedereen als ondergeschikte aan.

Bram - de oudste zoon van Geert. Hij is voor in de dertig en het is een hardwerkende, ambitieuze jonge man. Hij heeft rechten gestudeerd en gedraagt zich tegenover zijn jongere broer Mathijs als meerdere. Hij probeert zich standvastiger voor te doen dan hij in werkelijkheid is.

Mathijs - de jongste zoon van Geert. Hij is achter in de twintig en minder ambitieus aangelegd dan Bram. Hij heeft bestuurskunde gestudeerd en is ervan overtuigd dat je het beste leiding kunt geven door je gelijkwaardig aan je personeel op te stellen. Hij is evenals zijn vader emotioneel aangelegd wat de nodige conflicten met Joke en Bram oplevert.

Hans de Jong - rechercheur bij de politie en in eerste instantie belast met het onderzoek naar de beursfraudezaak waar het bedrijf in verwickeld lijkt te zijn. Hij is halverwege de dertig en opereert vrij zelfstandig van het bureau. Hij heeft ogenschijnlijk wel alle macht om onderzoek naar de vreemde gebeurtenissen uit te voeren.

Hilde - de secretaresse van Geert en tegelijkertijd ook zijn rechterhand. Geert neemt haar meer in vertrouwen dan zijn eigen familie.

Miranda - de vriendin van Bram die aanzienlijk zachtaardiger is dan Bram zelf. Ze is tegen de dertig.

DECOR:

Het gehele stuk speelt zich af op het kantoor van Geert aan huis. In de achterwand zitten tuindeuren die uitkijken op de tuin. In de linkerwand zit een deur die leidt naar de keuken en de hal en in de rechterwand een deur die naar het woongedeelte leidt. In de kamer zelf is links voor een zithoek geplaatst met een bank en een tafel. Rechts achter is een bureau geplaatst waar Geert kan werken. Verder is er een kluis met druktoetspaneel aanwezig waarin de belangrijke papieren opgeborgen zijn en zijn er kasten aanwezig waar de minder belangrijke gegevens te vinden zijn. Op het bureau staat een moderne telefoon. Verder is er een minibar aanwezig met allerlei soorten drank.

Technische zaken:

De zesentwintig scènes spelen zich op verschillende dagdelen af. De geloofwaardigheid van de tijdsprongen tussen de scènes wordt in sterke mate bepaald door de belichting van het decor en de tuin. 's Avonds is de verlichting binnen aan en is het in de tuin donker, overdag moet de zon buiten kunnen schijnen en moet de belichting binnen uit zijn.

Opbouw:

Het toneelstuk is opgebouwd uit twee delen van ieder dertien scènes van een minuut of vijf elk. Tussen de scènes vindt telkens een tijdsprong van enkele uren tot enkele dagen plaats. De hele lijn van het verhaal speelt zich in het najaar af, wanneer het 's avonds vroeg donker is en het weer erg wisselvallig: soms is het bewolkt, soms schijnt de najaarszon.

Scène 1

(het is avond, de lichten in de kamer branden en Bram en Mathijs zitten te wachten op Geert. Bram is in net pak gekleed en Mathijs is vrij los gekleed)

BRAM: Mathijs, heb jij enig idee waarom hij ons wil spreken?

MATHIJS: Nee, ik niet! Jij wel? Ik snap alleen niet waarom het zo stiekem moet. Waarschijnlijk is het erg belangrijk!

BRAM: Ik ben zeer benieuwd waar het om gaat. Hij is zo gespannen de afgelopen weken. Ik begrijp dat hij veel te verwerken heeft gekregen en dat dat zijn tol eist, maar daar moet een zakenman zoals hij toch tegen kunnen?

MATHIJS: Hij is zo anders, Bram. Hij vraagt ons beiden om hier om acht uur te komen en tegen niemand te zeggen dat we deze afspraak hebben.

BRAM: Het lijkt alsof hij iets wil opbiechten, alsof hij ons iets wil vertellen waar hij zich voor schaamt en dat hij verder tegen niemand wil zeggen. Zou hij dan toch... Nee, dat kan niet!

GEERT: *(komt op vanuit de hal met een koffer die hij bij de deur zet)* Ah, jullie zijn er al! Ga zitten! *(hij loopt wat op en neer)* Ik wil jullie in vertrouwen iets vertellen.

BRAM: In vertrouwen? Het is toch niets ernstigs, hoop ik?

GEERT: Nee, dat niet! Ach, ik kan maar beter direct met de deur in huis vallen. Gezien de recente ontwikkelingen binnen het bedrijf, overweeg ik om op korte termijn terug te treden. Ik ben gewoon op. Ik heb het gehad.

MATHIJS: Maar daar hebben wij nooit iets van gemerkt!

GEERT: Dit is ook absoluut niet iets om trots op te zijn!

MATHIJS: Maar waarom dan die geheimzinnigheid, pap?

GEERT: Ik heb een probleem en dat probleem is groter dan jullie kunnen vermoeden. Joke - ik wil haar koste wat kost buiten dit hele circus van troonopvolging houden.

BRAM: Maar waarom dan? Je bent met haar getrouwd nadat moeder overleed. Je hebt verplichtingen tegenover haar. Waarom wil je haar passeren?

GEERT: *(fel)* Bram, dat zijn mijn zaken! *(rustig)* Ach kijk, het komt er ruwweg op neer dat ik haar niet vertrouw. Ik weet het, het klinkt wreed, maar het is zo. Begrijp me goed, het is een aardige vrouw, ze heeft me in het verleden prima gesteund in moeilijke tijden maar ik kan het haar gewoon niet vertellen. Ik denk niet dat ik kan accepteren dat zij baas zou worden van FieldWide Industries.

BRAM: Je wilt zeggen dat je haar dus echt wilt passeren, na alles wat ze voor je gedaan heeft. Pap, dat kun je niet maken!

GEERT: Bram, doe niet zo naïef. Ik heb te maken met een beursgenoteerd bedrijf met beleggers, die allemaal hun steentje bijdragen aan het succes en ik wil absoluut niet dat dat eraan gaat. Ik wil een directeur die net zo'n vertrouwen uit kan stralen als ik en Joke kan dat eenvoudigweg niet.

MATHIJS: *(voorzichtig)* Heb je al iemand anders op het oog?

GEERT: Nog niet helemaal, maar daar wil ik binnenkort achter komen. Ik ga er een week tussenuit. Ik sluit me even helemaal af van de dagelijkse gang van zaken en ga nadenken. Nadenken over de toekomst van het bedrijf en belangrijker, over die van mezelf.

BRAM: Waar ga je dan heen?

GEERT: Naar Griekenland! Ik hoop daar de rust te vinden die ik nodig heb om deze beslissing te nemen. En in de tussentijd mogen jullie laten zien dat je waardige opvolgers bent. Ik weet zeker dat jullie er veel van op zullen steken.

MATHIJS: Wanneer vertrek je naar Griekenland?

GEERT: Zo direct. Over een uur moet ik op het vliegveld zijn. Ik zou willen vragen of een van jullie mij zo dadelijk even zou kunnen brengen met de auto.

BRAM: Hè, nu al? Eh, ja, ik denk wel dat dat zal lukken, maar... wilde Joke je niet wegbrengen?

GEERT: Wacht even, Joke weet niet dat ik ga! Niemand behalve jullie en Hilde weten dat ik er een week tussenuit ga. Het is al moeilijk genoeg en ik wil niet uitleggen... tenminste, niet nu. Ik hoop dat jullie begrijpen dat ik het daarom Joke niet verteld heb.

MATHIJS: Oké, ik begrijp het. Dan breng ik je wel even weg. Dat is een kleine moeite.

BRAM: Pap, je vertelt ons dat je er een week tussenuit gaat. Betekent dat dat je volgende week weer terug bent voor de hoorzitting?

GEERT: Ja, ik zal wel moeten, anders kunnen we de hele zaak wel direct opdoeken.

MATHIJS: Maar hoelang moeten we dit meespelen? Ik bedoel, morgenochtend zal toch duidelijk worden dat je er niet bent.

GEERT: Daar heb ik voor gezorgd. Hilde weet dat ik er een week tussenuit ben. Ze zal morgenochtend een aantal afspraken doorschuiven naar de volgende week. Sommige kon ik echter onmogelijk afzeggen. Die mogen jullie beiden afhandelen. Hilde weet welke dat zijn. Ze weet ook dat jullie de komende week mijn zaken waarnemen en dat ik jullie op de hoogte gebracht heb.

BRAM: Kunnen we je ergens bereiken, voor het geval het nodig mocht

zijn?

GEERT: *(resoluut)* Nee! Ik trek me volledig terug en zal zelf contact opnemen als het nodig mocht zijn. Ik laat mijn mobiele telefoon thuis zodat je het ook echt niet kunt proberen. Maar als je het niet erg vindt, dan denk ik dat we nu moeten gaan, Mathijs!

MATHIJS: *(kijkt op zijn horloge)* Dat is goed! *(hij pakt de koffer van Geert en gaat richting hal af)*

GEERT: *(tot Bram)* Tot volgende week, Bram! *(hij gaat achter Mathijs aan)*

BRAM: *(roept hem na)* Tot volgende week! *(na een pauze)* Het is en blijft een eigenaardige man!

Scène 2

(later die week vroeg in de morgen. De zon schijnt buiten en de lichten in de kamer zijn gedoofd. Hilde zit in de kamer te werken)

JOKE: *(komt vanuit het woongedeelte op. Ze is kwaad)* En ik wil nu die papieren uit de kluis hebben. Wat denkt hij wel?

HILDE: Rustig, mevrouw, niet zo gehaast!

JOKE: Niet zo gehaast! Wie denk je wel dat je bent? Mijn man vertrekt zomaar naar Griekenland zonder mij ook maar even in te lichten, hij geeft de hele zaak in handen van die lapzwansen en ik mag niet gehaast zijn.

HILDE: *(gaat rustig verder met schrijven)* Luister, mevrouw, ik ben de persoonlijke assistente van uw man en ik kan u verzekeren dat hij heus wel weet waar hij mee bezig is.

JOKE: Dat kan me niets schelen, ik heb die papieren nodig die in de kluis liggen. Ik ken de code niet, dus jij moet mij helpen.

HILDE: *(kalm)* Ik moet u helpen! Ik dacht het niet. Ik heb strikte opdracht van uw man gekregen om niemand bij de papieren te laten als het niet nodig is.

JOKE: En hoe weet je dan zo zeker dat het niet nodig is? Je weet toch niet waar ik ze voor nodig heb? Of wel soms?

HILDE: Dat klopt, ik weet niet waar u ze voor nodig hebt. Dus kom maar op!

JOKE: Waarmee! Waarmee moet ik komen?

HILDE: Met een goede degelijke reden waarom u bij die papieren in de kluis moet! Vertel maar, welke papieren hebt u nodig en waar heeft u ze voor nodig?

JOKE: Je dacht toch zeker niet dat ik je dat moet vertellen. Aan de secretaresse van mijn man.

HILDE: Ik geloof dat ik meer dan een secretaresse ben. Hij heeft mij de code van de kluis toevertrouwd en niet u. Hij zal dus wel meer vertrouwen in mij hebben dan in zijn eigen vrouw en zoons.

JOKE: Je wilt dus zeggen dat zijn eigen zoons de code ook niet kennen? Nou, dat verandert de zaak dan nog enigszins. Ik vraag me af waarom ik in hemelsnaam met hem getrouwd ben.

HILDE: Misschien omdat u van hem hield? Of was het iets anders? Ik begrijp dat u hem al van vroeger kende.

JOKE: Dat klopt! Al voordat hij met zijn eerste vrouw trouwde. Ik had het geld om hem te ondersteunen bij het verwezenlijken van zijn droom. Hij wilde een bedrijf starten, een bedrijf dat zo goed zou draaien, dat iedereen trots op hem zou zijn. Ik had het geld, maar hij

wilde niet. Hij wilde iemand anders trouwen, hij wilde laten zien dat hij het ook alleen kon.

HILDE: En ik geloof dat hij daar redelijk in geslaagd is.

JOKE: Redelijk, ja, maar niet helemaal. *(ze loopt op en neer)* Geert is niet hard genoeg voor deze zakenwereld. Hij heeft iemand nodig die dat wel is, die hem op het juiste moment in de goede richting stuurt. En de vrouw met wie hij trouwde kon dat absoluut niet. Over de doden niets dan goeds, maar voor de zakenwereld was ze absoluut niet geschikt. Ik was er kapot van toen ik hoorde dat hij met haar ging trouwen. Ik heb me toen voorgenomen om het er niet bij te laten zitten. Ik wilde laten zien dat hij de verkeerde keus gemaakt had.

HILDE: Ik geloof dat dat inmiddels gelukt is.

JOKE: Ja, nadat zijn eerste vrouw overleed en hij alleen achterbleef met zijn zonen. Drie zielige kneusjes. *(ze lacht minachtend)* De zaken gingen slecht en op dat moment zag hij in dat hij de verkeerde keus gemaakt had. Na enig aarzelen stond hij op de stoep en binnen een half jaar waren we getrouwd. Hij had het geld om te investeren en om zijn oogappeltjes te laten studeren.

HILDE: Vooruit, ik geef toe dat ze heel wat aan u te danken hebben, maar...

JOKE: Dat mag je wel zeggen ja, en nu sluit hij mij buiten. Ik mag niet bij de papieren die nodig zijn om mijn werk uit te voeren en die snotneuzen lopen me continu in de weg.

HILDE: Vergeet niet dat hij zijn zonen heeft gevraagd om te laten zien dat zij het bedrijf kunnen runnen.

JOKE: Laat me niet lachen. Die twee zijn als water en vuur. Ze kunnen nog niet eens samen een boom omzagen zonder dat een van beiden eronder terechtkomt.

HILDE: Ik denk dat hij ze gewoon op de proef wil stellen. Hij wil gewoon zien of ze het kunnen. Het is natuurlijk een aardige gelegenheid om te testen op welke punten er nog wat aan hun leidinggeven mankeert. Daar kunnen ze dan de komende jaren nog aan werken. Ik zou er niet zo'n probleem van maken als ik u was.

JOKE: Maar wil je mij dan echt niet helpen? Het is belangrijk, geloof me. Je hoeft het mijn man niet te vertellen. Ook zijn zonen niet, niemand hoeft het te weten.

HILDE: *(kijkt haar aan, wacht even en begint te glimlachen)* U weet het wel tactisch aan te pakken, ik geloof dat uw man gelijk had, *(dan resoluut)* u bent absoluut niet te vertrouwen.

JOKE: *(wederom kwaad, kan zich nog net beheersen om Hilde niet aan te vliegen)* Hier zul je spijt van krijgen, hier zul je heel veel spijt van krijgen. *(ze gaat af naar het woongedeelte)*

HILDE: Niet te geloven! En dan doe ik alleen nog maar wat me gevraagd wordt!

Scène 3

(de volgende morgen, de zon schijnt weer en Bram zit achter het bureau van Geert te werken. Hij is wederom in net pak gekleed)

BRAM: *(de telefoon gaat, Bram neemt hem op en tegelijkertijd komt Mathijs op vanuit het woongedeelte. Hij draagt een spijkerbroek en ruime trui)* Goedemorgen, met Fieldwide Industries, u spreekt met Bram van der Velden. Wat kan ik voor u betekenen? ... Dan neem ik aan dat u met mijn vader gesproken heeft... Nee, hij is even naar het buitenland, maar kan ik u helpen? ... Oh, maar misschien dat u het verkeerd begrijpt, ik ben zijn vervanger... Zoals u wilt, meneer!... Dat hangt er vanaf wanneer zijn activiteiten daar voltooid zijn... *(Mathijs kijkt zijn broer vol verbazing aan)* Kan ik uw naam noteren? ... Oké, ik heb het opgeschreven. Tot uw dienst, goedemorgen verder. *(hij legt de hoorn weer op de haak en kijkt Mathijs even verbaasd aan)*

MATHIJS: *(droog)* Versta jij dat onder zakendoen, klanten voorliegen.

BRAM: Ik lieg ze niet voor. Ik vertel ze alleen maar dat vader voor werkzaamheden naar het buitenland is en dat is ook zo. Dat hoort er nu eenmaal bij.

MATHIJS: En waarom zit jij eigenlijk achter vaders bureau? Je hebt het al helemaal voor elkaar, hè. Ik dacht toch echt dat het de bedoeling was dat wij beiden de zaak draaiende zouden houden.

BRAM: Wat wil je dan doen? Twee stoelen achter het bureau zetten? Word toch eens volwassen, broertje!

MATHIJS: Het feit dat jij een paar jaartjes ouder bent, betekent niet dat jij mij kunt commanderen en al helemaal niet dat je mij broertje mag noemen. Zeker niet in het bijzijn van anderen.

BRAM: Luister nu eens goed, Mathijs. Jij wilt zo nodig helpen. Pak het dan goed aan! Zorg dat je hier om acht uur bent en niet pas tegen tien. Zorg ervoor dat je je representatief kleedt, dus niet in een belachelijke spijkerbroek, die ik nog niet eens aan zou doen als ik op vakantie ging.

MATHIJS: Ben je uitgepraat? Terwijl jij hier vanmorgen directieurtje gespeeld hebt, ben ik langs filiaal D geweest om te kijken hoe het daaraantoe ging, daarna heb ik de postbus leeggemaakt en vervolgens ben ik direct hierheen gekomen.

BRAM: Wat? Ben jij in die kleding op bezoek geweest? Dat meen je toch niet? Wat riepen ze in filiaal D? Daar heb je de koerier? Je wilt toch niet zeggen dat ze je daar serieus genomen hebben, hè?

MATHIJS: Ik heb er weinig van gemerkt toen ik daar rondliep. Ik heb de indruk dat ze het veel meer op prijs stellen als je daar gewoon rondloopt in plaats van in pak. Op die manier stel je je op als hun gelijke en dat is wat ze willen.

BRAM: Nee, jij gaat daar als potentiële kandidaat voor een bestuursfunctie naartoe in kleding waarin een sollicitant zich nog niet eens op zijn eerste oriënteringsgesprek zou durven te vertonen!

MATHIJS: Nou moet je eens even goed luisteren, Bram! Je mag dan wel rechten gestudeerd hebben en denken dat je pas iets voorstelt als je in een pak je cliënten kunt imponeren, maar ik denk daar anders over. Wees maar blij dat je niet op een rechtbank werkt en in toga moet verschijnen.

BRAM: Oh, wat zijn we weer leuk. Jij hebt, geloof ik, toch een degelijke opleiding bestuurskunde achter de rug? Daar moeten ze je toch ook geleerd hebben hoe je gekleed gaat.

MATHIJS: *(de telefoon gaat)* Mag ik? *(hij pakt de telefoon op)* Goedemorgen met Mathijs van der Velden van Fieldwide Industries. ... Ah, dat begrijp ik... En u zou terugbellen voor een afspraak. Dan moet ik u vragen of u nog een weekje kunt wachten. Mijn vader zit namelijk een week in Griekenland om bij te komen. Hij heeft het de laatste weken zo druk gehad. Ik hoop dat u daarvoor begrip kunt opbrengen?... *(Bram zit duidelijk geïrriteerd het gesprek te volgen)* Oké, ik verwacht hem volgende week maandag weer terug. Goedemorgen, dag!

BRAM: *(pissig)* Wat ben jij een ongelofelijke ... Noem jij dat een fatsoenlijk telefoongesprek? Als ik die klant was zou ik per direct overstappen naar de concurrent.

MATHIJS: Oh ja, en wat mankeert er dan aan?

BRAM: Moet je dat nog vragen? Ten eerste neem je de telefoon altijd op met de naam van het bedrijf en daarna pas je eigen naam en niet andersom! Ten tweede hang je niet de vuile was buiten. Niemand hoeft te weten dat meneer Van der Velden naar Griekenland is om uit te rusten. En ten derde probeer je te laten zien dat je zelf ook bereidwillig bent om iets te ondernemen. Probeer die man zelf te helpen, in plaats van te roepen dat hij volgende week maar terug moet bellen. Of schrijf in ieder geval zijn naam op zodat vader hem terug kan bellen.

MATHIJS: Weet je zeker dat je niet liever advocaat geworden was, je kunt best een aardig betoog houden. Maar wat de inhoud van je pleidooi betreft, ik denk niet dat we het daar ooit over eens zullen worden.

BRAM: *(de telefoon gaat weer)* Laat mij maar weer! *(hij neemt de*

hoorn van de haak en zegt nadrukkelijk) Goedemorgen met Fieldwide Industries, u spreekt met Bram van der Velden... Ah, ben jij het, pa! Hoe is het daar?... Klinkt aardig. Ben je er al uit?.... Oh redelijk, we hebben wel eens wat meningsverschillen maar we lopen allebei nog ongeschonden rond.... Hoelang blijf je nog?... *(hij moet hardop lachen)* Oh nee, niets bijzonders.... Oké, dan horen we over enkele dagen wel weer van je.

MATHIJS: En wat had pa te melden? Wanneer komt hij terug?

BRAM: Hij belde op om te vertellen dat hij een paar dagen gaat zeilen.

MATHIJS: Pa en zeilen? Hij kan niet eens zeilen? Hij heeft daar zeker een zonnesteek opgelopen.

BRAM: Afijn, hij belde even om te zeggen dat we ons niet ongerust moeten maken als hij een paar dagen niet belt. Hij weet niet wanneer hij weer een telefoon tegenkomt.

MATHIJS: Waarom heeft hij zijn mobiele telefoon dan ook niet meegenomen?

BRAM: Omdat hij niet gestoord wil worden, dat heeft hij toch gezegd. In ieder geval weten we nu dat we ons niet ongerust hoeven te maken.

MATHIJS: Ik maak me over ons niet ongerust. Ik denk eerder aan Joke. Ik zal het haar even vertellen. *(hij gaat via het woongedeelte af. Bram blijft hoofdschuddend achter)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto